

om, at der muligvis er noget at udrette, at man dog muligvis kan naa frem til større Udgifter, til forøgede Byrder for Befolkningen, hvad Militærvæsenet angaar, men det skulle vi ikke være med til, hvis vi ikke mene det. De der af Hjertet mene, at vi skulle have større Udgifter, at vi skulle endnu bedre frem med Hensyn til Udgifterne til Forsvarsvæsenet og med Hensyn til en større Hærstyrke, dem kan jeg fortænke i, at de stemme for, at Forslaget gaar videre, det er soleklart, at de maa gøre det. Men vi andre, som ikke af Hjertet mene det, hvorfor skulde vi gøre det? Hvorfor skulde vi indgyde Højre et Haab, der dog vil vise sig at bryde, naar det kommer til Stykket. Men endnu værre er det for vore Vælgere. Hvorfor lade Forslaget gaa videre og bringe vore Vælgere Tvivl, saa at de tænke: Mon vore Folketsmænd dog ikke til hvende og sidst ville gaa med til de forøgede Hærsudgifter, som vi ere saa meget imod? Derfor siger jeg: Lad os ogsaa for Klarhedens Skyld sige nej til Forslaget straks, nu det ligger for, saa stufte vi ingen, hverken til højre eller til venstre, saa ved Højre, hvor vi staa, og fremfor alt, saa ved Befolkningen, hvor vi staa. Af denne Grund tillige med de andre anbefaler jeg altsaa mine Meningsfæller, naar Tiden kommer, at stemme imod dette Lovforslags videre Fremme.

Brandes: De Betragtninger, som jeg ønsker at knytte til det foreliggende Forslag, dele sig for mig naturlig i Overvejelser af finansiell Natur og i Overvejelser af rent politisk Art. Jeg vil begynde med de første. Forslaget om den ny Hærorrdning forlanger 600,000 Kr. aarlig ordinært. Jeg tror, det vil være rigtigst straks at medtage det Forslag, som findes senere paa Dagsordenen under Nr. 5, nemlig Forslag om Tillæg til Lønninger ved Søværnet. Jeg skal ikke gaa ind paa dette Forslags Realitet ved denne Behandling, jeg skal kun nævne dets finansielle Krav. Dette Forslag jættes i Motiverne til at ville koste Statskassen 350,000 Kr. aarlig. Tilsammen bliver det altsaa 950,000 Kr. aarlig til forøgede Militæruddgifter af ordinær Art. Jeg tror, at man uden Skade og uden nogen som helst Frygt for at sige for meget kan afrunde denne Sum til 1 Million Kr. om Aaret. Vi have aldrig behandlet et Forslag her i Folketinget om Lønninger eller Organisation, som ikke senere har vist sig at komme højere op med Hensyn til Udgifterne, end da det blev forelagt. Desuden har jeg sikkert Ret til ved denne Lejlighed at medtage det Forslag om et Tillæg til Under-

klassernes Lønninger ved Søværnet, som den ærede Marineminister og jeg for nogen Tid siden i Begyndelsen vare noget uenige om, men om hvilket vi senere kom til en stor Enighed. Dette Forslag om Tillæg til Lønninger ved Søværnet kræver 70,000 Kr. Saavidt jeg kan forstaa, er dette ikke medregnet i Forslaget til Lov om Tillæg til Lov om Søværnet. (Marineministeren [Kavn] nikker). Den ærede Marineminister giver mig Ret, de ere altsaa ikke medregnede i Forslaget. Deraf følger altsaa, at vi allerede derved ere oppe paa over 1 Million Kr. mere om Aaret ordinært. Det er altsaa denne Sum, der forlanges af Folketinget, og det er da, forekommer det mig, ikke urimeligt at se hen til, hvorledes Folketinget maa stille sig, hvorledes Statskassen maa stille sig til en saa stor Udgift. Jeg ser for Resten en Grund mere til at omtale dette Forslag om Søværnets Ordning, fordi jeg ogsaa finder en politisk Sammenhæng mellem begge disse Forslags Fremkomst. Da den ærede Krigsminister havde forelagt Forslaget om Hærens Ordning den 25de Oktober, blev det ganstke nødvendigt for den ærede Marineminister at komme med et Forslag om Søværnets Ordning den 5te November; efter den Omtale — som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) jo hentydede til — som den ærede Krigsminister havde givet den ærede Marineminister ved 1ste Behandling af Finansloven, kunde han umulig staa tilbage for Krigsministeren, men han maatte vise, at ogsaa Flaaden havde Krav, og at ikke den ærede Krigsminister svarede aldeles for Marineministeren. Derfor mener jeg, at disse Forslag ere ganstke Trip og Trap — og de øvrige Forslag ere Træsto, der komme længe efter, og at der er en nødvendig politisk Sammenhæng mellem disse Forslag. Vi staa altsaa over for en ordinær Udgift af 1 Mill. Kr., som forlanges. Jeg skal tillade mig at minde om, hvorledes den finansielle Situation i Øjeblikket er. Ved Finanslovens Forelæggelse nævnte den ærede Konsejlspræsident og Finansminister, ikke uden en vis Stolthed, at dette Mars Finanslovforslag viste et Overskud af 1,300,000 Kr. Hvorledes kommer dette Overskud ud? Ikke paa den Maade, at Indtægterne ere stegne, det gjorde allerede den Gang det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) opmærksom paa. Nej, det kommer saaledes ud, naar man betragter Finanslovsforslaget, at der er stet Nedsættelse paa to Punkter i Forslaget. Det ene Punkt er § 26 IV og V, hvor der omhandles de ekstraordinære Udgifter til Krigs- og Marine-